

Kumdan Kale Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kumdan Kale Krallığı

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli bir plajda, altın rengi bir kumdan kale yükseliyordu. Duvarlarının içinde, her biri sadece birkaç santimetre boyunda olan kum insanlarından oluşan minicik bir krallık yaşıyordu. Sıcak altın-ten rengi tenli ve kırmızı kova şapkalı meraklı bir çocuk olan Pip, kalenin yürüyüş yolunda minik ahşap bir bayrak sallayarak koşuyordu. Deniz esintisi Pip'in soluk sarı saçlarını dalgalandırıyor, krallık sabah ışığında pırıl pırıl parlıyordu.

Uzun beyaz sakallı ve mor cübbeli, yuvarlak ve sağlam Belediye Başkanı Çakıtaşı, kale kapısından gülümsüyordu. Pürüzsüz taş burnu seğirirken herkesi selamladı. 'Günaydın, vatandaşlar!' diye seslendi, dalgaların getirdiği odun esasını tıklatarak. Kum insanları sevinçle bağırdı. Kuleleri, köprüleri ve dalgalara açılan büyük ön kapısıyla deniz kenarındaki evlerini çok seviyorlardı.

İnşaatçı Shelly, en yüksek kulede duruyordu. Mercan pembesi topuzu, duvarları ipiyle ölçerken zıplıyordu. 'Kale bugün çok sağlam!' dedi. En küçük vatandaş olan Twig, bir kova deniz kabuğuyla koşarak geldi. Sarı tulumu dalgalanıyor, siyah dikenli saçları her yöne fırlıyordu. 'Kapı için parlak olanlar buldum!' diye bağırды, aralık dişli bir gülümsemeyle.

Aniden Pip, suyun çok uzaklarında bir şey fark etti. Gelgit her zamankinden daha yakına süzülüyordu. 'Bakın!' diye bağırdı Pip, minik bayrakla işaret ederek. 'Deniz geliyor!' Kum insanları nefesini tuttu. Dalgalar plajı kemiriyor, kale duvarlarına doğru ilerliyordu. Herkes bunun ne anlama geldiğini biliyordu: su evlerini alıp götürecekti.

Pip kalenin içinde koşarak herkesi uyardı. 'Gelgit yükseliyor! Gelgit yükseliyor!' Vatandaşlar avluda toplandı, yüzleri endişeliydi. Belediye Başkanı Çakıлтаşı asasını kaldırdı. 'Korkmayın,' dedi sakince. 'Değişim hayatın doğal bir parçasıdır. Deniz hareket eder, biz de etmeliyiz. Ama yeniden inşa edebiliriz.' Sıcak kahverengi gözleri umutla parladı.

Shelly ölçü ipini ve kalemını çıkardı. 'Bir fikrim var!' dedi. 'Sudan daha uzakta, daha yüksek kuleleri, sağlam köprüleri ve büyük bir ön kapısı olan yeni bir kale inşa edeceğiz.' Kumun üzerine hızla çizdi. Vatandaşlar görmek için eğildi. 'Yardım edebilir miyiz?' diye sordu Twig, deniz kabuğu kovanını kaldırarak. 'Evet!' dedi Shelly. 'Herkes yardım edebilir.'

Kum insanları birlikte çalıştı. Bazıları derin temeller kazdı. Diğerleri çakıl taşları ve deniz kabukları taşıdı. Twig ileri geri koştu, kovası hiç boş kalmadı. Herkesi gülümsetmek için şakalar yaptı. 'Yengeç neden merdiven getirmiş?' diye sordu. 'Yüksek gelgite ulaşmak için!' Diğerleri güldü ve daha hızlı çalıştı. Pip, yeni kalenin nerede duracağını göstermek için minik bayrağı salladı.

Belediye Başkanı Çakıtaşı işçilerin arasında yürüyerek güzel sözler söyledi. 'Burası biraz daha yüksek,' dedi odun asasıyla işaret ederek. 'Ve şuraya bir köprü.' Yeni kale yükselmeye başladı, suyun nadiren ulaştığı plajın daha yukarısında. Kuleler yükseldi ve kapı geniş ve davetkârdı. Kum insanları birlikte inşa ettikleri şeyle gurur duydu.

Güneş yükselirken eski kale sessizce duruyordu. Gelgit neredeyse gelmişti. Ama kimse ağlamadı ya da endişelenmedi. En değerli eşyalarını taşımışlardı: deniz kabuğu koleksiyonlarını, odun bankları ve minik bayrağı. 'İlk evimizi her zaman hatırlayacağız,' dedi Belediye Başkanı Çakıлтаşı. 'Ama bakın neler yapabiliyoruz!' Yeni kale güneşte pırıl pırıl parlıyordu.

Shelly duvarları ölçü ipiyle kontrol etti. 'Mükemmel!' dedi. Twig yeni ön kapıya parlak bir deniz kabuğu yerleştirdi. Pip en yüksek kuleye koştu ve minik ahşap bayrağı dikti. Bayrak esintide dalgalandı. 'Bu bizim yeni evimiz!' diye bağırdı Pip. Vatandaşlar sevinçle bağırdı. Eski kaleyi uzakta görebiliyorlardı ama güvendeydiler ve mutluydular.

O akşam gelgit eski kumdan kalenin üzerinden geçti. Dalgalar kuleleri ve köprüleri sildi. Ama kum insanları üzgün değildi. Yeni kalelerinin yanında durup suyu izlediler. 'Değişim her şeye gelir,' dedi Belediye Başkanı Çakıлтаşı nazikçe. 'Ama yaratıcılık her zaman yeniden harika bir şey inşa edebilir.' Vatandaşlar başlarını salladı. Bunun doğru olduğunu biliyorlardı.

Yeni kale eskisinden bile daha iyiydi. Üç yüksek kulesi, iki köprüsü ve deniz kabuklarıyla süslenmiş büyük bir ön kapısı vardı. Twig'in deniz kabuğu kovanı kapıyı pırıl pırıl yapmıştı. Shelly'nin çizimleri her duvara rehberlik etmişti. Ve Pip'in bayrağı yükseklerde dalgalanıyordu. 'Bunu birlikte yaptık!' dedi Twig, sevinçle zıplayarak. Kum insanları solan ışıktaki dans etti.

Yıldızlar çıkarken kum insanları yeni avluda toplandı. Belediye Başkanı Çakıldaşı uzun zaman önce inşa ettikleri diğer kalelerin hikâyelerini anlattı. 'Her ev özeldir,' dedi. 'Ve her değişim yeni bir macera getirir.' Pip ve Twig kocaman gözlerle dinledi. Kendilerini güvende ve sevilmiş hissettiler. Dalgaların sesi korkutucu bir kükreme değil, yumuşak bir şarkıydı.

Ertesi sabah Pip erken uyandı ve en yüksek kulenin tepesine koştu. Deniz sakin ve maviydi. Eski kale gitmişti ama yenisi sapasağlam duruyordu. 'Günaydın, dünya!' diye bağırdı Pip. Minik bayrak dalgalandı. Aşağıda Shelly çoktan yeni bir köprüyü ölçüyordu ve Twig daha fazla deniz kabuğu topluyordu. Her zaman inşa edilecek daha çok şey vardı.

Belediye Başkanı Çakıtaşı onlara katıldı, mor cübbesi güneşte parlıyordu. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'değişim son değildir. Yeni bir şey hayal etme fırsatıdır.' Vatandaşlar gülümsedi. Gelgitin her zaman gelip gideceğini, ama dostluğun ve yaratıcılığın her dalgadan daha güçlü olduğunu öğrenmişlerdi. Ve her zaman yeniden inşa edebileceklerini biliyorlardı.

Ve böylece kumdan kale krallığı, sudan daha uzakta, kuleleri, köprüleri ve büyük bir ön kapısıyla yaşamaya devam etti. Pip minik bayrağı salladı, Twig kovağını doldurdu ve Shelly yeni planlar çizdi. Belediye Başkanı Çakıltaş sıcak bir gülümsemeye izledi. Deniz kıyını her zaman değiştirecekti, ama kum insanları her zaman birlikte harika bir şey inşa etmeye hazır olacaktı.